

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את ציון: על ערבים בתוכה, תלינו כנרותינו: כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר יי, על אדמת נכר: אם אשכחך ירושלים, תשכח מיני: תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי, אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: זכר יי לבני אדום את יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בת בבל השדודה, אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

שיר המעלות. בשוב יי את שיבת ציון היינו כחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשונו רנה. אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות עמנו. היינו שמיחים: שובה יי את שביתנו כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע. בא יבא ברנה. נשא אלמתיו:

אם מברכים בזימון המברך אומר: **רבותי נברך:**
המסובים עונים: **יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:**
המברך אומר: **ברשות מרן ורבנן ורבותי נברך** (בעשרה: **אלהינו**) שאכלנו משלו:
המסובים עונים: **ברוך** (בעשרה: **אלהינו**) שאכלנו משלו ובטובו חיינו: **ברוך הוא וברוך שמו:**

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. הזן את העולם כלו. בטובו בחן בחסד וברחמים. הוא נותן לחם לכל בשר. כי לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול. כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא: ברוך אתה יי. הזן את הכל:

נודה לך יי אלהינו. על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה. ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים. ופדיתנו מבית עבדים. ועל בריתך שחתמת בבשרנו. ועל תורתך שלמדתנו. ועל חקיך שהודעתנו. ועל חיים חן וחסד שחוננתנו. ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו. תמיד. בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

**על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות. שעשית לאבותינו
בימים ההם בזמן הזה:**

בחנוכה :

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל. להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים. עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כן באו בניך לדביר ביתך. ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:

בפורים :

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. כשעמד עליהם המן הרשע. בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים. מנער ועד זקן. טף ונשים. ביום אחד. בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ:

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך. יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד: כפתוב. ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: ברוך אתה יי. על הארץ ועל המזון:

רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך. ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכן כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו: אלהינו. אבינו. רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו. והרוח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם. כי אם לידיך המלאה. הפתוחה. הקדושה והרחבה. שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבוא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

חג המצות הזה / חג הסוכות הזה: / ראש החדש הזה

זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס והבנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עיבנו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

**וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי. בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו
יְרוּשָׁלַיִם: אָמֵן:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל. אָבִינוּ. מַלְכֵנוּ. אֲדִירֵנוּ. בּוֹרְאֵנוּ.
גּוֹאֲלֵנוּ. יּוֹצְרֵנוּ. קְדוֹשְׁנוּ. קְדוּשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ רוּעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב
וְהַמְּטִיב לְכָל. שְׁבֹכֵל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטֵּיב הוּא מְטִיב הוּא יִיטִיב לָנוּ. הוּא
גִּמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעֵד לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלִרְוַח. הַצֵּלָה
וְהַצֵּלָחָה. בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה. נְחֻמָּה. פְּרֻנְסָה וְכִלְכֵּלָה. וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם
וְכָל טוֹב. וּמְכַל טוֹב לְעוֹלָם אֵל יַחֲסֵרֵנוּ:**

**הַרְחַמֵּן הוּא יְמַלֵּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הַרְחַמֵּן הוּא יִתְבַּרֵךְ בְּשֵׁמִים
וּבְאַרְצֵי: הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים. וַיִּתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעֵד וְלִנְצַח
נְצָחִים. וַיִּתְהַדָּר בְּנוֹ לְעֵד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחַמֵּן הוּא יְפָרְסֵנוּ בְּכַבּוֹד:
הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מֵעַל צְוָאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:
הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרַבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֻכְלָנוּ
עָלֵינוּ:**

**הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וַיְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת
טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנְחֻמוֹת:**

**הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת (אִמִּי מוֹרְתִי)
בְּעַלַת הַבַּיִת הַזֶּה. אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.
(הַרְחַמֵּן הוּא יְבָרֵךְ אוֹתִי וְאֶת אִשְׁתִּי וְאֶת זֶרְעִי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי), אוֹתָנוּ
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ. כְּמוֹ שְׁנַתְּבָרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יַצְחָק וַיַּעֲקֹב, בְּכָל.
מְכַל. כָּל. כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כָּלֵנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה. וְנֹאמֵר אָמֵן:**

**בְּמִרוֹם יְלַמְדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהָא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם. וְנִשְׂא בְרָכָה
מֵאֵת יי. וַצְדִקָּה מְאֹלָהִי יִשְׁעֵנוּ. וְנִמְצָא חַן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:**

**בראש חודש: הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה :
בסוכות: הרחמן הוא יקים לנו את סכת דוד הנופלת:**

הַרְחַמֵּן הוּא יִזְכְּנוּ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: [מַגְדוֹל / מַגְדִּיל]
יְשׁוּעוֹת מַלְכוּת וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: יְרֹא אֶת " "
קְדוֹשֵׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדוֹרְשֵׁי " לא יִחְסְרוּ כָּל
טוֹב: הוֹדוּ לֵי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי
רְצוֹן: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי וְהָיָה " מְבִטְחוֹ: נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי
וְלא רְאִיתִי צְדִיק נֶעְזֵב וְזָרְעוֹ מְבַקֵּשׁ לֶחֶם: " עַז לַעֲמוֹ יִתֵּן " יְבָרַךְ אֶת
עַמוּ בְּשְׁלוֹם: